

וירד דעומליך' והכגעין היישב בהר דהיא ישב

ויכתום עד דזרמה

וירבר יהוה אל משה לאמר רבו אל בני ישראל אל אמרת אליהם כי תבא אל הארץ מושבנת נס אל שן אני נתן לכם ויעשיהם אשיה ליהוה עליה אבוז לבוא אדר אבגדה א בעידיכם לעשית ריחן זיהוה מן הבקר א תן דגון זיהו זיהר קרבן תמךיב קרבן ליהוה מזוזה סכה עשרין בלוות זיהר ברכעתה ההין שמן יין בגסר רבעית לוד אוד לאיל העשה על העלה או לבזבז לבבש זיהר אחד נס אל העשה מזוזה סכה עשרין עשרים בלוות לבזבז בשמן שלשתה ההין יין בגסר שלשתה דהין בקריב ריחן זיהו זיהר ליהוה וכי העשה בן בקר שעלה אבוז לבוא אדר או טבמים ליהוה זיהר קרבן על בן הבקר מזוזה סכת שלשתה עשרים בלוות בשמן זחיי ההין יין קרביב בגסר זחיי דהין אל שבח ריחן זיהו זיהר ליהוה ככח עשה לשוד האוד אל לאיל האוד או כיעדה בכבשים או בעלדים כביסטר אשר תעשי ככח העשו לאוד כספרם כל האוד יעשה ככח עשה את אנך קרבן אהד ריחן זיהו זיהר וכי תור אתכם גב אשל ביהוה בתוכם לדרתיכם ויעשה אשיה ריחן זיהו זיהר ליט נשר תעשי בן יעשה הקבל זקה אותה בלא ניגר הגר זקה עילם לדרתיכם ככם כאר יתיר נפז היהת תורה זאת ומשפט אוד היהת לפט

וניגר הגר אתכם

וירבר יהוה אל משה לאמר דבב אל שן שן שן אל אמרת אליהם בבאכם אל דארך אל שן אני מביא אתכם שמות וזהו באכלכם מכם הארץ תרימו תרומה ליהוה ראשית ערסתכם זהנה תרימי תרומה כתרומה גרען בן דרימי אלה מראשית ערסתיכם התא ליהוה תרומה לך לדרתיכם ונשי גשאו ונשׁו

תעשה את כל המנות זהנה אשר דבר יהוה אל משה מטה מגן תים אשר שן יהוה ותנא לך לדרתיכם יהוה אם מעיני העדה צעודה כיעודה ויעשו כן העדה פר בן בקר אחד בעלה לריחן זיהר נזדה ומיוזתו יוסכו כמשפט שער ערים אוד כל עדה בני ישרא אל נסלויהם כי שגגה הוא והם הביאו אוד קרבנות אשר היהת וזלאתם נפז ידורות על שאותם